Ta astus tuppa. Voodile lähenedes nägi ta selles hunti. „Sind olen ma ammu otsinud," mõtles ta, võttis püssi ja tahtis lasta. Järsku aga tärkas tal mõttesse, et ehk vanaema veel elab, võttis siis noa ja hakkas ettevaatlikult hunti lõhki lõikama. Kui ta oli teinud paar lõiget, hüppas välja Punamütsike ja selle järel tuli ka vanaema. Siis istusid jahimees, vanaema ja ka Punamütsike lauda, olid rõõmsad ja sõid üheskoos kooki ning jõid veini, mis Punamütsike oli toonud.